

tige fra de Bestemmelser i denne Retning, som ere foreslaaede for de Øvrige. Jeg anseer det ikke for retfærdigt, og jeg vil for mit Bedkommende heller ikke stemme for det; men jeg vil — som sagt — lade denne Del staae aaben for Thinget, for at dette ikke paa Grund af et Hensyn, som jeg maaffee ikke tillægger tilbørlig Vægt, skal nægte hele den øvrige store Masse af Reserveofficerer de Rettigheder, som jeg troer, at der tilkommer dem.

Krigsministeren: Ved at udtale mig over det foreliggende Lovforslag og Ændringsforslag, nødes jeg til at tilbagefalde i den ærede Forsamlings behagelige Erindring, at denne Materie allerede engang tidligere, nemlig for et Aar siden, har været Gjenstand for Forhandling i det ærede Thing. Naar jeg altsaa, ved at yttre mig derover, nødes til at udtale en fra Loven og tildeels ogsaa fra Ændringsforslagene afvigende Anskuelse, er det for at blive i Overensstemmelse med de Ansuelser, som jeg tidligere har udtalt, og som jeg ikke har fundet mig foranlediget til at forandre. Ifjor var der egentlig kun Tale om en provisorisk Lov; der var nemlig optaget i Finantsloven en Conto, for at tilstaae Reserveofficererne en midlertidig Understøttelse, indtil deres Stilling ved en fremtidig Lov kunde blive nærmere bestemt; men, da Folkethinget troede deri at finde en Anticipation af en fremtidig Organisation, blev det vedtaget, efter Forslag fra en æret Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn og en anden æret Rigsdagsmand fra Kjøbenhavns Amt, at der skulde stilles en Sum af 35,000 Rbd. til Krigsministerens Disposition, hvis Anvendelse skulde bestemmes ved en særlig Lov; et saadant særligt Lovforslag blev ogsaa i sin Tid udarbejdet af mig, og forelagt Statsraadet til Drøftelse, men, da jeg omtrent til samme Tid udtraadte af Ministeriet, kom Sagen til at hvile, og er nu af min Forgænger optagen i en noget forandret Form.

Det har været et levende Ønske hos mig at kunne bringe min Anskuelse om denne Materie i Overensstemmelse med den i Lovforslaget udtalte, og med Comitæens Ændringsforslag. Jeg har confereret med Comitæen derom, og kan ikke noksom paaskjønne den Forekommenhed,

hvormed den har modtaget mig og de forskellige Forbedringer, som den har foretaget i Lovforslaget, men, selv med disse Forandringer, troer jeg dog endnu ikke, at Forslaget tilstrækkeligt varetager Stats tjenestens Interesse, ligesaa lidet som jeg troer, at det opfylder de Billighedskrav, som de paagældende Reserveofficerer have til det Offentlige. Det skulde meget glæde mig, om det maatte lykkes mig at vinde den ærede Forsamling for min Anskuelse af denne Sag. Skulde det ikke lykkes mig, staaer mig kun den Trøst tilbage, at jeg har gjort det Lidet, jeg formaaer, for at varetage de Interesser, som det er min Pligt at forsvare.

Jeg mener, at Lovforslaget kan betragtes fra to forskellige Synspunkter; det ene, hvorvidt det fyldestgør Stats tjenestens Interesse, hvorvidt man benytter det forhaandenværende Personale af Reserveofficerer, for at sikke sig deres Tjeneste for Fremtiden, under de nuværende gunstige Omstændigheder, da man i disse Officerer har en Samling af Individuer, som ere i Besiddelse af en større Uddannelse og Tjenstdygtighed end man under de sædvanlige fredelige Forhold kan vente at faae. Det andet Hensyn er, hvorvidt Lovforslaget varetager de paagældende Personers Interesse. Jeg vil først tillade mig at betragte Lovforslaget fra Stats tjenestens Side. Forslaget deler Reserveofficererne i 4 Kategorier, som af den ærede Comitæ er indskrænket til 3, hvoraf de to fornemste ere de saakaldte Bærnepligtige og de saakaldte Frivillige. Hvad de saakaldte Frivillige angaaer, saa tilstaaes der dem efter mit Skjøn honorable og antagelige Vilkaar paa eet Punkt nær, naar de nemlig ere i det Tilfælde, at de entlediges paa Grund af Svagelighed, eller fordi man ikke længere har Brug for deres Tjeneste, thi jeg troer, at de Vilkaar, som ere tilstaaede dem ved deres Entledigelse, ikke ere tilstrækkelige. Imod denne Søndring af disse Classer, maa jeg indvende, at begge disse Classer have tjent lige hæderligt, og at Armeen ingen Forskiel kjender imellem Bærnepligtige og Frivillige, det er for Armeen ligesaa vigtigt at sikke sig den ene Classes Tjeneste som den andens; de saakaldte Bærnepligtige ere tilmed yngre, og man kan